

[illegible][illegible][illegible]

לכאן נשאלת השאלה: האם יש צורך להגדיר את המושג "השקפה" בצורה מדויקת? תשובה: כן, יש צורך להגדיר את המושג בצורה מדויקת, כדי להבין את המושג בצורה מדויקת. השקפה היא תפיסה או דעה על משהו, והיא יכולה להיות שגויה או נכונה. השקפה היא תפיסה או דעה על משהו, והיא יכולה להיות שגויה או נכונה. השקפה היא תפיסה או דעה על משהו, והיא יכולה להיות שגויה או נכונה.

[illegible]

אשר לא יאמר

ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅ

„אָס אַלעס אַלעס, אָס אַלעס אַלעס,“

[illegible][illegible][illegible]

LEULU LEKTEL - ALEU:

[illegible]

[illegible][illegible]

ՀԱՄԼ ՈՒԷՈՒՄ ԵՒ ՆՃԻՇԼ ՇԾՈՋՆԵՐ

[illegible]

[illegible][illegible]

פֿאַרשטאַנדלעכע און פֿאַרשטאַנדלעכע

[illegible][illegible]

አዲስ ኅይወት ኅዝብ ኅላፊዎች፡

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

ԿԸԸ ՀԵՏԼ ՀԼՈՒ ՀԱՄԻՆ:

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

על כלל אלה לא נאמר שיש להם חשיבות רבה, אלא שיש להם חשיבות מסוימת.

[illegible][illegible]

בהתייחסות אל הורות לתינוקות, (Lebovici 1984) הציע את המושג של התחום האינטר-פנטזמטי. לכאורה היה מדובר בשלב לפני שאפשר לדבר. אני רוצה להציע להרחיב את המונח הזה כדי לציין את תחום הגדילה המשותפת האינטר-פנטזמטי בין הורים למתבגרים.

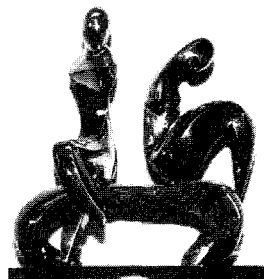
ברצוני להדגיש כאן את החשיבות של קיום תחום המעבר (Transitional Space) כפי שמתאר אותו ויניקוט (1996), שהזכרתי בקצרה לעיל. אותו מישור קיום, אותם רגעים מתקיימים לראשונה כאשר התינוק עושה פעולה פסיבית - הוא מסלק את המחיצה המבחינה בין מציאות לדמיון. כשאמא משאירה את התינוק לבדו בנוכחות פיסת בד רכה הספוגה ריחות ורטיבות של אמא, התינוק מסלק את המחיצה בין דמיון - אמא ובין מציאות - פיסת בד, ומחולל חוויה שלמה בה הוא פטור מן השאלה: האם זה מציאות או דמיון, בד או אמא?

כידוע, ויניקוט הדגיש שני אספקטים של תחום המעבר. האספקט הראשון הוא החבור הפנימי של המשחק. העצמי שאנו חווים את עצמנו במישור הדימיון מאד שונה מזה שאנו חווים במישור המציאות. רק בתחום המעבר אנחנו מאפשרים לעצמנו להרגיש שלמים, מכיוון שבסילוק המחיצה בין דימיון למציאות אנחנו מזרימים חומר וכוחות בין המישורים השונים של החוויה. מצד הסובייקט, קיימת שלמות מיוחדת. האספקט השני הוא החיבור הבינאישי. באומרו שהמבוגר שמשחק עם ילד צריך לשחק על אמת, כלומר לאפשר גם לעצמו להיכנס לתחום המעבר, ויניקוט מדגיש את החלק של האובייקט: הסובייקט שלם ומשלים את עצמו בנוכחות סובייקט אחר שאף הוא משלים את עצמו באמצעות מפגש של ישויות - אנשים - שלמים זה מול זה. הרי זה היה בחיפוש אמא שנעדרה שכול המהלך התחיל. אנחנו מחפשים - ומוצאים - את עצמנו ואחד את השני בתחום המעבר. התחום האינטר-פנטזמטי שאני מציע מקיים תחום מעבר בו-זמני אצל ההורה, אצל המתבגר, וביניהם. ההורה והילד "מסכימים" למפגש שאינו של מציאות, אינו יוצר סמכות או פשרה או ויתור, אבל הוא מציאותי וממשי יותר בהיותו מחובר הישר עם תחום הדמיונות.

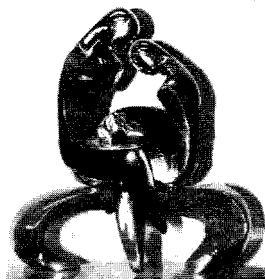
מצב זה מתאפיין בשילוב עולמות הפנטזיות של הורים ומתבגרים. ההורים יכולים לנסות לדמיון את בנם ואת המרחב הנחוץ לו, ששונה מהמרחב שהיה נחוץ להם. הם שואלים - איזה מזון נחוץ לכן כדי שימשיך לגדול? הם מרגישים שהם עצמם בתנועה, משהו גדל אצלם עם ההתייחסות הזאת שלהם.

עצם השאלה של ההורים מהווה המזון הנחוץ לכן. הוא חווה את ההורים במגע עם עצמם גם כמתבגרים של פעם וגם כהורים השואלים מה נחוץ לו. זה מעניק

למי שעוסק עכשיו בגדילה: "גדלך". כשהורה וילד נפגשים במפגש של גדילה משותפת, שניהם עוסקים בגדילה, שניהם גדלים. גדלנים נפגשים בתחום הגדילה המיוחדת של תחום המעבר, שם גדלות גם פנטזיות וגם מציאות. לדעתי מפגש כזה דורש את מלוא הנוכחות של הורה וילד, ונוכחות מלאה קיימת

כשיש חיבור בין הדמיונות לבין המציאות. לדעתי, לדבר כזה התכוון מרטין בובר בכותבו על רגעי מפגש שמישור קיום שהוא כינה "אני-אתה". כאן אני מדגיש את הפן ההתפתחותי של

מפגשים כאלה, רגעים חשובים, מלאים, מכוננים. באמצעות הפסל הנפלא של פסל הצפתי יונתן דרמון אפשר להמחיש חוויה זו.

ברגעים המלאים של מפגש במטפורה לשונית של גוף שני, "אני-אתה", כל אני קיים בנוכחות מלאה, הכוללת מציאות ודמיונות. במפגש פנים אל פנים הורה וילד אינם בדיוק "מפנים מקום" זה לזה, כפי שלפעמים מדמיינים את המצב במטפורה של החלל. הם יוצרים "יצירה משותפת" ביחד, תהליך של גדילה ממש פנים אל פנים. לאחר אותם רגעים של מפגש, אנו רואים אותן שתי דמויות, עכשיו בהתייחסות בגוף שלישי, במטפורה של בובר (בדפוס) "אני-הוא". כל אחד עסוק עם המציאות ועם הדמיוניות שלו, משתמשים ומתנסים זה בזה, אבל הם נכחו לפני רגע במפגש המלא, ולכן חיהם חדורים יכולת ותקווה שאותו רגע של פנים אל פנים יכול לחזור בו חוזרים ליצירה המשותפת. השם "יצירה משותפת" אף קבל גושפנקא מעולם המחקר של תינוקות ואימהות ושל חקר המוח בספרו האחרון של דניאל שטרן, *The Present Moment* (2004), בו שטרן מדגיש את החשיבות של רגעים שהוא מכנה "co-creation", הווה אומר, יצירה משותפת.

מגדר: אבות ובנים

אני מבקש כאן לציין שוני מסוים באותם המפגשים לפי מגדר המתבגר. למותר להוסיף כי מה שנלמד על מגדר אחד אינו חייב לקרות באופן בלעדי רק באותו מגדר. אבל כאן אסתפק במה שנלמד באופן ישיר כפי שהוא מופיע בספרות. קודם אתייחס לאבות ובנים. הנושא המרכזי שהעסיק את פיטר בלוס (1985) בשנים האחרונות, הוא הקשר הדיאדי בין אבות ובנים בגיל ההתבגרות. בלוס הציע שקיים מימד חשוב דיאדי, כלומר פרה-אדיפאלי, לא רק עם האם. גם בנים ואבות

אֲנִי מְבַרְכֶּךָ אֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְעַתָּה מְבַרְכֶּךָ אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

[illegible][illegible]

ՀՀ-ի ԽՈՒՄԵՏԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ
ՆԸՆԵՍԱԿԱՆ ՀԱՇՎԱՆՈՒՄ

ՀԱՅԻ ԱՅԸ ԱՄԱՍԸԼԻՈՒ
ԱՄ ԹՇԱԼԻ՝ ՌԵԼԻԳԻՍ
ՃԵԼԻՈՒ ՄԱՃԱՐԿԻՈՒ ՌԵ
ՀԵՄԵՄ ԹՇ ԹԱԼԻ ԹՇ
ՄԱԹԱԼԻ ՄԸԼԻԹԻ

ԹՅ ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՄԵՆ
 ԵՄԼԱՆԻ ԵՄԵՐՏԵԱՆԻ
 ԵՄԵՐՏԵԱՆԻ ԵՄԼԱՆԻ

(2005, 1992)

ԱՇԽԱՏԱՆ ԸՆԴՀԱՆ

מאגן אדם

NU ACLE UMALCO AC

„РХ РХ1.00,0 00,018 „Гуна р, нхс снд10 000.“

of 17.

„ჩვენ კნძა ღა მცხა! „ჩნცა! „მცხა მცხა მცხა მცხა“

no. 163 of 1901

[illegible]

at 100% of the dollar value of the 100%

ԴՆԶԵ ԿԱՄԵ ԺՅԵՆ ԵՐ ԶԻՆ ԶԵՆՆԵՐԻՄ ՅԻՆ ԽԺՐԱ

1001018 206 9216 451.

ed, 018 and 00000000 00000000 00000000 00000000

„хүл нислун эхлүрү хүлү бөлүлү бнөд бөлүлү. эхр

уелелелл

НОВО НАЖИТЕ ДО СЕБЕ НАЈЧРПЕ СНАЖИВ

[illegible]

ALL : FILE IN ALL

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

ՀԱՆՐԱՊԵՏԱՆԻ ԱՅԽԱՏՈՒՄ

ՆԱԽԸ ԱԼԱԾ ՀԻՆՈՒՄ ԱԹԱՆՏԸ:

[illegible]

፲፭፻፱፻፲፱ ዓ.ም. (፳፻፲፱) (፳፻፲፱) ዓ.ም. ፲፱፻፲፱ ዓ.ም.

፩. የረዳታ ሪፖርት (2007)፡ «የሀገሪቱ የፍልገታ ጥራት፡ የጥራት ማረጋገጫ ሪፖርት»፡

ז' עַל־עַל' א'(עַל־עַל) אָן אָנאָמִי אָנאָמִי אָנאָמִי אָנאָמִי אָנאָמִי אָנאָמִי אָנאָמִי אָנאָמִי אָנאָמִי אָנאָמִי

፲. አዲስ አበባ (፳፬)፡ ሰላም ሆኖ፡ ለ፳፻፲፱ ዓ.ም. ለ፳፻፲፱ ዓ.ም.

מאמרים

לשאלות נוספות - info@shomrim.org

1. **ህጻናት** - ለህጻናት ምርመራ የሚያስፈልጉትን ሁሉም ሰነዶች ማዘጋጀት፡
 2. **የሥራ ሰዓት** - ለሥራ ሰዓት ማዘጋጀት፡
 3. **የጥገና ሰዓት** - ለጥገና ሰዓት ማዘጋጀት፡
 4. **የጥገና ሰዓት** - ለጥገና ሰዓት ማዘጋጀት፡
 5. **የጥገና ሰዓት** - ለጥገና ሰዓት ማዘጋጀት፡
 6. **የጥገና ሰዓት** - ለጥገና ሰዓት ማዘጋጀት፡
 7. **የጥገና ሰዓት** - ለጥገና ሰዓት ማዘጋጀት፡
 8. **የጥገና ሰዓት** - ለጥገና ሰዓት ማዘጋጀት፡
 9. **የጥገና ሰዓት** - ለጥገና ሰዓት ማዘጋጀት፡
 10. **የጥገና ሰዓት** - ለጥገና ሰዓት ማዘጋጀት፡

[illegible]

טעגלעכע לעלע

אֲנִי אֶלֶס - עַל אֲלֵל לְעַל לְעַל:

[illegible]

4. ויניקוט, ד.ו. (1996). משחק ומציאות. תרגם י. מלוא. תל-אביב: עם עובד.
5. לאופר, מ. ולאופר, מ. א. (2005). "סגירה התפתחותית מוקדמת והעברת-נגד". בפלשמן א. ואבנט, ח. (עורכים) (2005) תקשורת, פרק 4.
6. פלשמן א. (2005), "המתבגר בתוך משפחתו: סיכונים ומובחנות". בפלשמן א. ואבנט, ח. (עורכים) (2005) תקשורת, פרק 7.
7. פלשמן א. (עורך) (2002) תקשורת טיפולית עם ילדים. ירושלים: משרד העבודה והרווחה. (הזמנות רק ממשרד הרווחה, טל. 03-6114302)
8. פלשמן א. ואבנט, ח. (2005). "התפתחות אישית ומקצועית של יועצים חינוכיים". עמותת אשלים מיסודה של גוינט ישראל, ירושלים:אשלים הוצאה לאור. פרסום פנימי.
9. פלשמן א. ואבנט, ח. (עורכים) (2005) תקשורת טיפולית עם בני נוער. ירושלים: משרד העבודה והרווחה. (הזמנות רק ממשרד הרווחה, טל. 03-6114302)
10. פורמן, א. (2002). "העברה והחצנה בגיל החביון". בפלשמן(2002), תקשורת, פרק 16.
11. פרויד, אנה. (2002). "קווים התפתחותיים". בפלשמן(2002), תקשורת, פרק 14.
12. פרויד, אנה. (2005). "חרדת האינסטינקטים בזמן ההתבגרות". בפלשמן א. ואבנט, ח. (עורכים) (2005) תקשורת, פרק 2.
13. פרויד, ז. ([1905, 2002]) שלוש מסות על התיאוריה של המיניות, בתוך מיניות ואהבה. תל-אביב: עם עובד.
14. Blos, P. (1985). **Son & Father**. New York: Free Press.
15. Bowen, M. (1978). **Family Theory in Clinical Practice**,. New York: Aronson.
16. Brown, L.M. & Gilligan, C. (1992). **Meeting at the Crossroads**. Cambridge, Mass: Harvard University Press.
17. Flashman, A. (1996). "Developing Developmental Lines." **PASC** 51:255-269.
18. Freud, S. (1915) On Narcissism: An Introduction.†**SE**: 14:69-102
19. Greenson, R. (1960). "Empathy and Its Vicissitudes". In **Explorations in Psychoanalysis** (1978).New York: International Universities Pres, Ch. 11.
20. Hartmann, H. (1958). **Ego Psychology and the Problem of Adaptation**. New York: International Universities Press.

22. Kegan, Robert (1982). **The Evolving Self**. Cambridge, Mass: Harvard University Press.
23. Laufer Moses† & Laufer, M. Egle (1984). **Adolescence and Developmental Breakdown**. New Haven: Yale University Press.
24. Lebovici, S. (1984). "Comments Concerning the Concept of Fantasmic Interaction. In Call, j., Galenson, E, & Tyson, R. (eds.) **Frontiers of Infant Psychiatry II**. New York: Basic Books, Ch. 35.
25. Stern, Daniel (2004). **The Present Moment**. New York: Norton.
26. Stierlin, H. (1977). **Psychoanalysis and Family Therapy**. New York: Aronson.
27. Young-Bruehl, Elisabeth (2003). **Where Do We Fall When We Fall in Love?** New York: Other Press.